

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

اکبر تک دهقان
۱۹ دی [جدي] ۱۳۸۸ - ۹ ژانویه ۲۰۱۰

مرگ ساکت در کردستان

و:

نفرت ضدکمونیستی؛ و دیگر هیچ!
اینجا ایران قرن بیست و یکم است!

زندانی سیاسی ۲۷ ساله فصیح یاسمنی، در روز ۱۶ دی [جدي]- ۶ ژانویه در زندان شهر خوی، توسط دژخیمان ولی فقیه جانی، به دار آویخته شد. فصیح یاسمنی ساکن یکی از روستاهای این منطقه، در سال ۱۳۸۶ به همراه پدر خود، به بهانه همکاری با حزب دموکرات کردستان ایران، بازداشت شده بود. فصیح هم قربانی سیاست تشدید سرکوب رژیم اسلامی گشته، در فاصله ای کوتاه پس از مرگ احسان فتاحیان و مصلح زمانی، طعمه شقاوت اسلامی شد.

فصیح یاسمنی، ناشناس در اسارت ماند، و تنها و بیکیس، بدون هیچ خبررسانی و هشدار رسانه ای، به دار آویخته شد. مرگ او در سکوتی تلخ و مرگبار نظیر دهه ۶۰ روی داد. او حداقل از این امتیاز برخوردار نبود که حزبی، انجمنی، محفلی، به او فکر کرده، یا با خانواده او تماس گرفته، از حقایق بیشتری از زندگی او، که یک شهروند فقیر روستایی بود، مطلع گردد. در مرگ فعالین سیاسی هم، هنوز معیارهای شغلی و موقعیت اجتماعی، شهرنشین و روستایی بودن، در میزان روشنگری و کمک به آنها نقش ایفاء میکنند.

در کردستان نه یک حزب توده ای و قابل اعتماد، و نه جنبشی توده ای در کوچه و خیابان حضور دارد؛ و دلیل آن قبل از هر چیزی، دسته بندیهای محفلی، انشعابات بی انتها، و جنگ داخلی بین دو حزب اصلی این منطقه در سالهای گذشته است. مردم کردستان تحت چنین تاریخ سیاسی غم انگیزی، که قربانیان توحش اسلامی و فرصت طلبی جریانات سیاسی پراشتباه بوده اند، دچار بی تفاوتی سیاسی گشته، از زندگی مبارزاتی مؤلد، فاصله گرفته اند. علاوه بر این و به همان درجه مهم، همه احزاب و جریانات حتی کوچک در کردستان، به اشکال پنهان و آشکار، به دفاع از حکومت قومی و جدایی طلبی غلتیده، مردم را از نزدیکی به خود، و آینده زندگی خود در کردستان ترسانده اند. در چنین اوضاعی، زندانیان کردستانی، ساده تر از هر استان کشور، به معنی واقعی کلمه "ذبح" میشوند؛ و کسی امکانی برای حداقلی از اقدامات عملی و تأثیرگذار را در اختیار ندارد.

جنبش انقلابی کنونی در ایران، که خلاف تصور مشتی محافظه کار و ترسو در خارج از کشور، بدون هیچ تزلزلی به پیش خواهد رفت، تنها امکان موجود برای کاهش و یا توقف کامل جنایات رژیم در کردستان است. از این هر تلاشی در منطقه، اگر به دلیل ویرانگریهای گذشته و کنونی جریانات غیرمسئول، عملاً امکانپذیر نیست، باید مستقیماً در خدمت گسترش مبارزات توده ای، در تهران و شهرهای بزرگ قرار گیرد.

اکبر تک دهقان

۱۹ دی ۱۳۸۸ - ۹ ژانویه ۲۰۱۰

نفرت ضدکمونیستی و دیگر هیچ!

اخیراً مطلبی به نقل از روزنامه کیهان لندن، نوشته الاهی بقراطی در سایت گویا* ۱ درج شده است. مقاله که انبوهی از تحریفات افراطی سلطنت طلبانه، از نوع مهملات سردهسته این جریان- داریوش همایون را- در خود حمل میکند، برای دومین بار به کشف "حقیقت" بزرگی، که ساواک اولین کاشف آن بوده، نائل آمده است. از دید خانم بقراطی و آنهم به عنوان جمعبندی و در آخر مقاله:

" شما روشنفکرانی که پرچم سرخ را با شعار «یا حسین» بر گنبد طلایی امامزاده علم می‌کنید و «حسین» را پیشتاز «نافرمانی مسالمت‌جویانه» می‌شمارید و خامنه‌ای را «یزید زمان» می‌خوانید و آیت‌الله حسینعلی منتظری را چون هم «حسین» بود و هم «علی» می‌ستایید، و آرامگاه او را از حالا زیارتگاه آیندگان می‌نامید، شما در برابر هر آنچه می‌گویید و هر دانه‌ای که می‌کارید، یا هر خاکی که در چشم مردم می‌پاشید، مسؤول هستید! شما در برابر نطفه‌ای که امروز بسته می‌شود و سرنوشت نسل‌های آینده ایران را رقم می‌زند، مسؤول هستید! شما روشنفکران! اگر راهبری نمی‌توانید، دست کم (به قول رضا مقصدی) راهبری نکنید! امروز هنوز می‌توان گفت شما «مسؤول» هستید. هیئات اگر زمان بگذرد و نسل‌های آینده یک بار دیگر شما را «مقصر» بنامند."

اینکه مقاله خانم بقراط، تا چه میزان تحریف آمیز و شایسته آراسته شدن به همان "تهوع" است، که گویا ایشان به آن دچار میشود، احتیاج زیادی به اثبات ندارد. او یکی از نویسندگان اصلی روزنامه کیهان لندن بوده، سطح شعور سیاسی و فرهنگی جریان سلطنت طلبی را بازتاب میدهد. به راستی چگونه میتوان این فضااحت کیهانی یک ضدکمونیست مادرزاد را "نقد" کرد؟

نگارنده در اینجا، از پرداختن به مطلب کیهان و سایت گویا نیز- که مقاله در هیچ کجا بهتر از آخر آن نیست- صرفنظر کرده، توجه خانم بقراط و مدیریت کیهان لندن را به نشانیهای زیر جلب میکند. سازمانهای زیر، گروههایی هستند، که خود را رسماً و علناً "کمونیست" معرفی کرده، "پرچم سرخ" در فرهنگ آنها جایی دارد. حال نظر این نگارنده پیرامون غلظت کمونیستی آنها چیست، و آیا آنها را به عنوان کمونیست و انقلابی به رسمیت میشناسد و یا خیر، موضوع دیگری است. در سایت اینترنتی این جریانات، کدام تعاریف مضحک خانم بقراط جایی دارد؟ در کدام مقاله و در چه زمانی و توسط چه نویسنده ای؟!

<http://www.wsu-iran.org> <http://www.siahkal.com> <http://fedayi.org>
<http://www.etcadchap.org> <http://96.0.88.196> <http://rahekaregar.com>
<http://www.toufan.org> <http://www.sarbedaran.org> <http://www.cpiran.org>
<http://www.azadi-b.com> <http://rowzane.com/fa/index.php>
<http://rahekargar.net> <http://www.maktabemarx.net> <http://www.hafteh.de>
و در انتها، وبسایت همین نگارنده: www.j-shoraie.blogspot.com

ترتیب نقل منابع بالا، کاملاً تصادفی است. به این گروه، میتوان دهها سایت و منبع دیگر را که در همین چهارچوب قرار میگیرند، هم اضافه کرد.

اگر روزنامه کیهان، خانم بقراط و سایت گویا نیز، جریانات خیانتکار و رسوا، که دستشان به خون مردم ایران آلوده است، نظیر "اکثریت"، "حزب توده" و سایت رژیمی "پیک نت" را، جریاناتی کمونیستی و حاملین پرچم سرخ میدانند، این مشکل آنها است و نه دیگران! "روشنفکری" که بعد از گذشت ۳۰ سال از جنایات این داروسته "خط امامی"- که در ستایش از حمام خون دهه ۶۰، گلو پاره میکردند- هنوز به دست آنها "پرچم سرخ" میدهد، باید داوطلبانه و زار زار، بر سطح ناچیز اطلاعات و دانش سیاسی خود، گریه کند.

به هر حال کیهان لندن و نویسنده آن، یا از مسایل به این سادگی بی خبرند، و یا برای پوشاندن بی اطلاعی خود، عمداً سر در زیر برف کرده اند. در هر دو حالت، موضوع به خود آنها، و نه به چپ و کمونیست این کشور، مربوط است.

* ۱- نشانی مقاله الاهی بقراط

<http://news.gooya.com/politics/archives/2010/01/098825.php#more>

سایت گویا نیز، جریانی در طیف راست، راست افراطی و ضدکمونیست است. اخبار متعددی از وابستگی آن به نهادهای امپریالیستی، حتی نزدیکی سیاسی و مالی آن به حکومت اسلامی، حکایت میکنند؛ این نگارنده، تنها قضاوت رایج در این باره را نقل میکند؛ البته شایعاتی هم از دریافت کمک مالی از دولتهای امپریالیستی از سوی برخی گروههای منتسب به چپ هم وجود دارد.

مواضع سایت گویا نیز به طور صریح و روشن، دفاع از اصلاح طلبان اسلامی، رژیم پهلوی، دولت اسرائیل و ستایش بربرمنشی شاهان گذشته در سرزمین کنونی ایران، تحت عنوان "تمدنهای باشکوه" است. چنین تبلیغاتی به طور مشخص از سوی نویسندگان دائمی این جریان- که در سایتهای دیگری حضور ندارند- صورت میگیرد. از این

رو این ظن را تقویت میکند، که مواضع سیاسی این سایت نیز از طریق مقالات همین طیف از نویسندگان، اعلام میگردد.

اکبر تک دهقان

۱۹ دی ۱۳۸۸ - ۹ ژانویه ۲۰۱۰

اینجا ایران قرن بیست و یکم است!

این شرایط زندگی و تحصیل جمعیت قابل توجهی از مردم ایران است.* ۱ این کشوری است، که سالانه حداقل ۱ میلیارد دلار از ثروتهای نفتی آن را، به دارودسته جنایتکار حزب الله لبنان، و تروریستهای حماس و جهاد در نوار غزه اختصاص داده است. اینکه چه مقدار از ثروتهای مردم صرف تغذیه دستگاه فاشیستی مذهب شیعه و آخندهای جانی در ایران و جهان میشود، باید چندین برابر مبلغ فوق را شامل گردد.

این همچنین سندی است بر پوچی ادعاهای ریاکارانه سلطنت طلبان، که گویا در دوران سلطه باندهای سیا و ساواک تحت پوشش دربار پهلوی، وضعیت مردم روستاهای ایران، خوب و خوش و خرم بوده است. در دوره فوق، وضعیت زندگی مردم روستاها، به مراتب ضدانسانی تر از امروز بوده، نمیتوانست بهتر بوده باشد.

*۱- زندگی کپرنشینانی در روستای کهوم در زاهدان، و دبستان عشایری کتک در حاشیه شهر اهواز

<http://www.peykeiran.com/Content.aspx?ID=11847>

<http://www.peykeiran.com/Content.aspx?ID=11811>
